

Soudruh

Dr Robert Konečný,

Brno-Rezkova 53

Praha, 19. února 1957.

Vážený příteli!

Jak jsem Ti slíbil v posledním dopise, vracím se dnes k některým záležitostem, které bych ještě potřeboval s Tebou projednat. Omezím se však jen na otázku příspěvků pro "Československou psychologii". Z článků, o kterých se zmiňuješ ve vyplněném dotazníku, by mišlím největší zájem vzbudila studie o hlavních problémech psychotherapie (o ní by pak mohly následovat další speciální studia z této oblasti). Zajímá mne také zmínka o modifikaci metody číselného čtverce. V časopise bude totiž (jak doufám) trvalá rubrika o nových metodách a přístrojích. Je jisté, že právě tento úsek má pro rozvoj vědecké psychologie mimořádný význam. Na druhé straně zase nových metod je poměrně málo, takže nebude snadné v každém čísle přinést nějaké závažnější sdělení.

Některé z příštích čísel bude věnováno převážně zdravotnické psychologii. Rád bych (protože žádný prorok není uznáván ve své vlasti), získal k tomuto tematú některého ze zahraničních pracovníků. Podaří-li se to, dovolil bych si Ti článek zaslat s prosbou, abys jej doplnil z hlediska našich poměrů, resp. zaujal k němu i kritické stanovisko.

Časopis nemůže uveřejňovat příspěvky delší než 25-30 stran, takže studie o narkogenové narkose by byla příliš dlouhá. Uvaž, zda by se nedala zkrátit a začlenit jako jedna ze speciálních psychotherapeutických metod po základním článku o problémech psychotherapie.

Jsem Ti velmi vděčen za ochotu ne časopise spolupracovat. Je to mimořádně obtížný úkol, ale také pro rozvoj naší psychologie velmi důležitý. Psychologů s publikačními zkušenostmi je poměrně málo, takže nebude snadné udržet časopis na takové výši, aby sněšl srovnání s vědeckými publikacemi ostatních oborů. Pokud jde o klinickou psychologii tu bude zvlášt' důležité udržet v příspěvcích takovou linii, že jde o otázky psychologické. Nesmíme dát zámlnku k tvrzení, že se pleteme lékařům do jejich oboru.

Opravdu se těším, že brzy se objeví v redakční poště Tvůj první příspěvek. Zároveň Tě prosím, abys při příští cestě do Prahy se nezapoměl zastavit také v naší laboratoři. Potřeboval bych s Tebou prohovorit několik záležitostí z organizační oblasti naší psychologie a slyšel k některým věcem Tvé mínění. Velmi jsem také

litoval, že jsem neměl příležitost hovořit s tebou během doškolo-
vacího kursu pro klinické psychology. Měl jsem dojem, že i ostatní
účastníci litovali, že jsi nepřijel.

S přátelským pozdravem

Wtina

univ. prof. dr. Jan Doležal